

[Nyboe Andersen.]

over under det nye EF-direktorat i landbrugsministeriet?

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget.

Dagmar Andreassen: Jeg er bange for, at det ikke er så helt problemfrit at ophæve sukkerordningen, i hvert fald ikke for forbrugerne. Nu er det jo meget svært at gennemskue virkningerne på prisdannelsen, men jeg vil gerne spørge handelsministeren, om der ikke bliver nogen dansk myndighed, der får indflydelse på prisdannelsen. For hvis prisdannelsen bliver den, at der er fri konkurrence med de begrænsninger, som markedsordningerne giver, så får vi jo, da sukkerfabrikkerne har et faktisk monopol på det danske marked, en ordning, hvor prisdannelsen vil blive prisen af fabrik på nærmeste fabrik i Europa med tillæg af fragten, og hvis det er tilfældet, vil vi jo nok komme til at opleve, at Danmark vil få en af de højeste sukkerpriser inden for Det europæiske Fællesskab, samtidig med at vi måske har en af de mest effektive fabrikker. Spørgsmålet er, om det er en ønskelig udvikling. Det kan være, handelsministeren er i stand til at give mig oplysninger om det her, som ikke fremgår af lovforslaget. Jeg har ladet mig fortælle, at i hvert fald Holland har set sig foranlediget til at lave en sukkerlov, hvorefter handelsministeren i Holland har indflydelse på prisdannelsen.

Men selvfølgelig er vi i princippet enige om, at vi er nødt til at tilpasse os og lave de ændringer, som medlemskabet af fællesmarkedet forlanger af os. Det skal vi selvfølgelig gøre, og det kan vi i det radikale venstre helt tilslutte os. Vi synes imidlertid, der er nogle ting, der trænger til opklaring, og vi vil gerne medvirke i udvalgsarbejdet.

Inger Lise Petersen: Vi står atter over for at skulle tage stilling til et lovforslag, som er en konsekvens af dansk medlemskab af EF. Det drejer sig i dag om ophævelse af en sukkerordning, hvis fornemste funktion må anses for hidtil at have været at sikre beskæftigelsesmulighederne i de pågældende områder: Lolland-Falster, Fyn og Sydsjælland. Samfundsøkonomisk har det nemlig længe ikke kunne svare sig at opretholde roesukkerproduktionen her i landet. Beregninger,

som blev foretaget i 1970, viste, at man kunne spare ca. 100 mill. kr. pr. år ved en omlægning af sukkerproduktionen, hvis man i stedet gik over til import af råsukker, og samtidig ville en sådan omlægning have været en hensigtsmæssig og praktisk form for u-landsstøtte.

Men nu er vi jo blevet medlem af EF, og i stedet for den hidtidige sukkerordning træder nu fællesmarkedets regler i kraft.

Tilbage bliver, at den danske stat nu må betale prisreguleringsfondens gæld til selskaberne kontant, hvilket pr. 30. april 1972 beløb sig til ca. 56 mill. kr., idet denne gæld ikke længere lader sig udligne på den måde, der var aftalt i sukkerloven og koncessionerne.

I SF bryder vi os ikke om denne løsning — vi var heller ikke glade for den gamle ordning — så jeg formoder, at dette vil blive et af de lovforslag, som vi ved tredje behandling vil undlade at tage stilling til.

Handelsministeren (Erling Jensen): Også her skal jeg takke for den overvejende positive modtagelse af lovforslaget om ophævelse af loven om en sukkerordning.

Til fru Lone Nielsen og fru Gerda Møller skal jeg sige, at vi naturligvis i udvalget på samme måde, som det er sket og vil ske i folketingets særlige sukkerudvalg, vil holde udvalgsmedlemmerne orienteret om afklaringen af mellemværendet mellem staten og sukkerfabrikkerne. Vi kender dette mellemværendes størrelse ved afslutningen af forrige regnskabsår, men vi skal jo nå frem til afslutningen af et nyt regnskabsår for at kende den endelige størrelse på den endelige gæld.

Jeg skal i den forbindelse også sige til fru Inger Lise Petersen, at der er sket det beklagelige, at man har ladet denne gæld, som er en juridisk meget klart defineret og helt utvetydig gæld med ganske bestemte betingelser knyttet til sig, vokse lovligt meget; derfor får vi altså nu dette store slutbeløb at skulle afvikle.

Jeg skal til hr. Nyboe Andersen sige, at det er rigtigt, at der endnu ikke foreligger nogen egentlig formel beslutning om Danmarks overgliden til EF-ordningen uden nogen venteperiode, men der er i dag så mange indicier, der alle peger i den retning, at vi mener at have lov til at gå ud fra som